

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXXIII.

Telefon: Nr. 226.

GAZETA apare în fiecare:

Abonamente pentru Anul-unic:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
Pentru România și strălăture:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
M-rii de Duminea 4 cor. pe an.
Se pronunță la toate ofițiile poștale din țară și din afară și la d-nii colectorii.

Abonamentul pentru Brașov:
Administrația, Piața mare lângă Inimă Nr. 30. etajul I.
Pe un an 22 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu darea abonă: Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — Un abonament plătește 10 bani. — Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

REDACTIUNEA,
Administrația și Tipografia
aprov. piața mare nr. 30.
TELEFON Nr. 226.
Hărțile notrănești nu se trimit.
Manuscrise nu se restituie.
Inserate
se primesc în Administrația
Brașov și în următoarele
BIBLIOTECI de ANUNȚURI:
In Viena la M. Dukas Krahf.
W. Augustin & Emmerle
Lect. Heinrich Schalek. A. O.
politik Krahf. Anton Orpelik.
In Budapesta la A. V. Golber-
ger. Skotcin Horvat. Iuliu Ho-
pold (VII Emsébet-körút)
Prețul inserțiilor: o serie
garment pe o coloană 10 bani
pentru o publicare. Publicări
mai dese după tarife și invo.
la. — RECLAME pe pagină
8-a o serie 30 bani.

Nr. 14.

Brașov, Miercuri 20 Ianuarie (2 Februarie)

1910.

Bilanțul.

Un articol, care, durere nici acum nu-
— târziu.

(C. M.) La orice sfârșit de luptă se face o socoteală, un bilanț, care se soldează cu înfrângere sau biruință, după pozițiile câștigate sau pierdute, după numărul morților și răniților... ceea ce se face la fiecare sfârșit de an cu orice întreprindere. Profit sau pierdere...

Pentru lupta noastră națională, luptă de apărare a puținelor bunuri ce ne-au mai rămas, ce bilanți am putea face pe anul 1909?

Se înțelege, că trebuind, deocamdată; mai mult să apărăm și având în vedere multele pierderi și înfrângeri, bilanțul nostru va trebui să se soldeze și de astădată cu „deficit” — și tot astfel va trebui să se soldeze câtă vreme nu vor fi, în chip radical, schimbate împrejurările de azi din țară.

Lăsăm pierderile. Cât privește de biruințe, avem foarte puține și neînsemnate, iar cele mai multe din ele se datoresc mai mult împrejurărilor independente de truda și jertfele noastre.

Așa, spre pildă, n-am putea revendica pentru noi nimic din ceea ce a făcut să plămădească broasca, care orăcâia zilnic, în numele unui bătrân renegat, la Cluj. „Ungaria” și-a dat duhul necurat, s-a otrăvit în veninul său propriu, tocmai atunci când s-a risipit guvernul de clasă, care, cu banii noștri, încercase să ne pregătească impotriva noastră.

Așa dar numai fie-ierțata coaliție poate să-și ia pe suflet pierdere — ireparabilă pentru cultura europeană — a acestei nobile reptile.

Pentru noi, însă, ce e o „Ungarie” mai puțin, ce e pentru noi un renegat mai puțin, chiar dacă l'ar chema Săghescu; ce e pentru noi un moderat pacificator și organizator de partide amuțit pentru un an doi; ce câștig ar fi pentru noi, iubite cetitor, chiar dacă vre-unul din numeroșii noș-

tri vânduți, sătul de atâta viață ticăloasă, și-ar face sfârșit zilelor?... Ce ar fi toate acestea pentru noi, când tot cu mai multă grijă trebuie să privim spre Făgăraș, spre Bihor, spre Maramureș, spre Oradea, spre Bănat, ținuturi curat românești!

Puterile noastre sunt îndreptate impotriva noastră și noi vrem să le biruim pe cele cari vin de afară... Iată bilanțul...

Se închid școlile cu grămada, foarte rar din absolută lipsă de mijloace și foarte adesea vânzute, pe socoteala proprie, tocmai de acei plățiți să le aperse.

În Bănat, se vede, nu mai sunt multe de vândut: acolo au ajuns conștiințele la mezat. Drept prin os sângei vărsat de străbunii noștri pentru apărarea hotarelor monarhiei, avem acolo un gimnaziu în altă limbă și un ziar îndreptat impotriva existenței naționale a urmașilor... Il scoate, pentru doctori în drept, preoți și învățători, un fost sergent-major, după cât știm, azi conzilier împărătesc. Il scoate el luptând, pe cât 'i se cere, pe față, impotriva a tot ce e românesc. Cu Bănățenii lui a adus vrajba în Biserică, cu ei s'a ales „deputat”, ba a mai trimis în Parlament încă pe un savant merit pentru catedră universitară și spionaj.

O singură mângâiere poate totuși să mai aibă Bănatul, o singură faptă vrednică: a reușit să aleagă în fruntea „Comunității de avere” pe același Burdea pe încă un period de 6 ani!

Acesta e cel mai măndru dar, pe care îl primește Românimea de Anul nou...

Trebue să constatăm fără ocol, că tot răul vine dela intelectualii noștri, dela o bună parte dintre ei — și numărul oamenilor slabi să încumetă să întreacă pe al oamenilor vrednici. Noi, Românii, și mai cu seamă în împrejurările de azi, trebue să fim categorici cu păcatele noastre. Servitorii bisericiei și școlii, la datorie! Și dacă

repreziunea de sus va urma să fie tot așa de slabă, se va porni cu mai multă putere, odată dela cei „proști!” Pe acei cari cred, își dau creșterea și așteaptă, să-i luminăm ca să fie în stare să-și cheme slujitorii la datorie!

Și numai atunci când dela preot până la episcop, vor înțelege că cuvântul și fapta lor e cuvântul și fapta bisericii și a obștei, vom putea aștepta în liniște desfășurarea evenimentelor cari privesc existența Bisericii, Școlii și neamului nostru...

...Ar fi dureros să credem că cineva cu cât are viața mai asigurată și cu cât are prietenia mai multor grofi-jidovi și solgăbirai, cu atât are mai puține datorii față de sufletul și față de neamul său...

Camera va fi disolvată! (Prin telegram). Ieri la oarele de după prânz a fost primit din nou în audiență la Viena, primul ministru Khuen-Hédervary. După o jumătate de oră Hedervary a părăsit cabinetul Maj. Sale, și a dat raportul următorului comunicat:

„Maj. Sa a primit toate propozițiile mele și a dat semnatura sa p. i. În numărul de mâine al monitorului oficial va apare decretul regal, prin care se va anunța dizolvarea parlamentului și se vor ordona noile alegeri.”

Autograful regal. Textul autografului a fost compus în consiliul ministerial, ce s'a ținut Duminecă. Autograful e redactat ca și un manifest către națiune. Se dă explicație pentru ajurnarea în exlex și e motivată ajurnarea cu stările excepționale cari pretind pentru alegeri un timp mai îndelungat, decât ar fi fost termenul obișnuit. De încheiere autograful apelează la națiune ca să păstreze armonia cu Tronul, fiind armonia aceasta un interes al Dinastiei, al Monarhiei și al națiunii, în aceeași măsură.

Varia. La Békés Csaba s'a ținut o mare adunare populară, în care s'a adus

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Sonet.

I.

Copil pripeag, cu aripi de mătasă,
Ce lângă ea ai adormit o clipă,
Și ți-ai întins ușoara ta aripă,
De-ai prefăcut un templu, a ei casă,

Un templu, unde ruga-ți se risipă
Și tot mai caldă 'n inimă-i se lasă;
Și ea rămâne sfântă și frumoasă,
De-ți pare că'n iconă se 'nfrică...

O! nu pleca, rămâi la ea pribege
Ce porți în ochi atâta amăgire,
Visarea ei de-a ta să poată s-o lege!

Voi veți trăi în cântece de lire.
O! fericit acel ce te 'nțelege
Și-adoarme la cântarea ta, iubire!

Alfred M.

„Der Waldpoet“.

— De sub Copaci. —

Viena, toiu! Carnevalului 1910.

(Urmare și fine.)

Un exemplu pregnant este Ganghofer pentru adevărul nestrămutat al teoriei, că impresiile, ce le primește o personalitate marcantă în anii copilăriei, își exercită mai mult sau mai puțin efectul asupra respectivului și muncii sale totdeauna peste toată viața. Impresiunile copilăriei lui G. și emoțiile excitate de farmecul codruțului, veselele lui amintiri de copilardru, au înrădăcinat în sufletul și fantasia lui pentru totdeauna frumuseța pădurii, care străluce și infloreste așa de captivant neogândită în operele lui.

În »Cartea copilăriei învie iară tinereta lui Ganghofer; ne depinge așa de proaspăt, așa de viu pe eselenții săi părinți și bunici, așa de fidel ne povestește de vremurile, de țara și oamenii înainte de 50 de ani; descrie apoi regiunile pitorești ale comunei natale, satul cu locui-

torii lui, casa părintească, anii săi când umbla la școala primară din sat, casa dăscălească și cele vecine, pe soții săi de joc, între cari pe cei 3 prietini din sat, cari formau împreună cu el prețiosul trifoiu în 4 foi: Mukl, Alfons, Domini și Ludoviț — strengăriile sale aventuroase de băiat sglouiu.. și apoi iarăși pădurea. Negrăită poezie și iubire se revărsa atunci deodată:

»Și pădurea! Tu verde fericire, ce vecinic fremăți! Tu carte glăsuitoare a dorului de a-mi fi și a efemerului! Tu mister nepătruns, tu claritate surzândă! Isvor a tot ce este sănătos! și orice moarte în tine-i viață nouă.

»Mie nu mi-a fost frică ca băiat nico-dată în pădure. Ea mi-era prietin intim deja înainte de a o fi cunoscut. Căci înainte de a mai fi pus primul pas în liniștea ei înfloritoare și așa fi gustat zămbind din fructele și colorile ei, auzisem deja de sute de ori pe buzele dulcii mele mame vrăjitorul cuvânt: dragă pădure! Și tata, deși nu arăta o deosebită înclinare spre simțăminte atât de gingașe, avea totdeauna pe buze ceva vesel și blând, când vorbea despre draga sa pădure.

»Nu-mi mai pot aminti precis ziua, care mi-a oferit prima dată splendoarea pădurii, cred însă, ziua aceea mi-a procurat cel dintâi delir sufletesc, cel dintâi simțământ mai vibrant al vieții mele; căci întru cât pot să-mi revoc copilăria în claritatea conștiinței mele, pădurea îmi stă de-apururi, ca o sguidure binefăcătoare în sânge, un chirot de veselie în grumaz, o fantasmă în ochi, un sentiment de deslănțuire al tuturor sensurilor, un vis sburător în întreaga mea viață. Și asta mi-a rămas așa din pruncie în decurs de o jumătate de veac. Astăzi, când călătoresc obosit și bolnav după câteva luni petrecute în sgomotul gălăgios al orașului, afară în singurătatea iubită a casei mele din pădure, colo în munții stâncosi și păduroși, — nu vă pot explica, ce este aceea, ce mă înviorează eară ca pe un copilardru. Pădurea este iarăși ca o minune recreatoare, ca un isvor de puteri proaspete, ca o nouă încredere în tot ce să chiamă a fi, a trăi.. În scumpa mea pădure devin iarăși sănătos iarăși voios și mulțumit.

»Draga mea pădure! Acest posesivum vrea să zică numai: o pădure ce o

o hotărâre de reprobare a »rezistenței naționale, deoarece situația de acum tocmai ai partidul kossuthist a creat-o.

— In cercul Igló, vacant, a fost pusă candidatura lui Hieronymi, cu multă însușire.

— Indată ce se va clarifica puțin situația, guvernul va începe tratative cu fruntașii din comitate, pentru a înființa un *partidul reformei*.

— Congregația orășenească din Casovia a primit cu următoarea rezoluție rescriptul prin care i-se anunță noul guvern: Luăm la cunoștință numirea, cu adevărat îngrijorare, deoarece este cunoscut că vechiul guvern a trebuit să-și părăsească locul împiedecat fiind a realiza justele pretenziuni economice și naționale.

Răspuns la o întrebare.

Comit. Făgărașului, Ianuarie 1910.

Correspondentul »De sub Negoitul« care împărtășește în Nr. 7—1910 al prețiosului ziar »Gazeta Transilvaniei« isprăvurile neisprăviturii inspector de școale din acest comitat, Szabó Elemér, pe cari era să le pună la cale în comuna curat românească Scorei, întreabă: »Oare învățătorii și învățătoarele absoluate de pedagogiile confesionale nu pot da concurs la școlile comunale?«

Răspund că: pot să concureze, pot să fie aleși și că nimic nu-i împiedecă a concursa și a fi aleși. Nu există adevărat nici chiar de pomenire între legile patriei noastre vre-una, care ar pune piedecă învățătorilor (invățătoarelor) absoluiți dela preparandii confesionale a putea fi aleși la școlile comunale, la cari adevărat limba de propunere este — zicem despre cazul nostru — limba română.

Iar că între altele și școala din Scorei precum și celelalte 10 școli foste grănițerești din acest comitat au ca limbă de propunere *limba română*, este recunoscut acum mai pe urmă chiar de instanța ministrului de culte în rescriptul de sub Nr. 30154—1908, din incidentul atacului nesăbuit tot al faimosului susnumit inspector, care provoacă în comisiunea administrativă neomenosul decis, în urma căruia școlile foste grănițerești ca din senin erau decretate ca școli cu limbă de propunere maghiară.

Nu putem afla nici în noua lege școlară articolul XXVII. din 1907, nici în instrucția dată pentru tâlmăcirea acestui articol Nr. 76000—1907 ministerial nici în vre-o restricțiune, că anume absolvenții ai preparandilor confesionale nu ar putea fi admiși ca învățători la școlile comunale, și cu atât mai puțin nu vom putea afla asemenea restricțiuni în articolul de legi anteriori și nici în articolul de lege XXVIII. din anul 1876, în care peste tot se regulează asemenea daraveri de alegeri învățorești.

Așa fiind lucrul, se va mira — de sigur — ori ce om cu scaun la minte, cum chiar un inspector de școli, care mai are și strălucitul atribut de »inspector regesc«, zic,

cunosc. Păduri nouă mi-s totdeauna oameni străini, al căror intern trebuie să-l descoperim întâi — ca pe cărțile necotide, cari încă nu ne spun nimic. Pentru a cunoaște o pădure, ca s-o pot nămi »draga mea«, am lipsa de îndelungă vreme.»

Astfel de cuvinte dau expresiune simțurilor, ce le purtăm în suflet despre pădure.

După aceea ne conduce »Cartea copilăriei« în timpurile grele, când Ganhofner a trebuit să părăsească vatra părintească. Dela școala din sat merge la gimnaziu în seminarul din Neuburg. Cu duioșie își ia lăcrămând rămas bun dela camarazii săi de jocuri, dela toate ușile satului, mai ales dela casa »dascălului« și a »pictorului«, cari îl învățară de copil cu multă afabilitate pretinească și vesele să judece bine și limpede despre lume și oameni; își ia adio dela toate locurile lui favorite și dela draga sa pădure. Descrie apoi timpul din seminar, dorul lui necătușat după libertatea pădurei de acasă, pe profesorii, conșcolarii săi, între cari pe 4 »băieți de feșter«, ghiduşii și fetele, ce le juca ca școlară și grijile sale naive. Tractează apoi tot așa de gingaș și înțelept ca până aci eternul mister al copilăriei — metamorfosă cum devine om, bărbat, primejdiile și furtunile erotice ale tineretei și atinge așa în treacă frumos pe apărătorul și mentorul său nobil, un bărbat de studii. Descrie patima și nepo-

vine și nesocotește în așa măsură legile sancționate, cercând a face spărturi injurioase în ele, și foarte injurioase mai ales socotind, că prin aceasta indirect se dă o lovitură foarte simțită preparandilor confesionale, cari prin legi de asemenea pozitive își au dreptul lor de existență pe emisfera globului maghiar.

Ba inspectorul calcă în picioare și acel drept natural al acestor școli — cu limbă de propunere română — când vrea să forțeze prevederea lor cu învățătorii absoluiți dela preparandii de stat cari nici nu au barem calificarea din limba română.

Apoi da! Noi, cari cunoaștem pe acest individ ce-și arogă importanța ce nu o are și nici nu o va avea în veci, ne mirăm numai de ceea tristă improjurare, că pe vatra Oltului, în comitatul așa zis pur românesc, se mai află și acum conducători de școli, și »domni« cari așteaptă tămăie dela nația română și cari în anumite cazuri — d. es. Voila și Vaida-Recea — prin nesocotința lor necum să abată, ci dau chiar apa pe moara unui asemenea lefegiu.

Ori doar se așteaptă ca chiar isprăvurile lui să trezească pe conducătorii nației din Țara Oltului din somnul letargic pe care în tihă îl mai dorm și acum? Se poate!!

Orion.

Scrisori de aderență primite de d-l Dr. E. Babeș, dela maghiari.

(Din broșura: Diajnoza.)

Publicistul sârbătorit al Maghiarilor R. I. (Rakosi Ienő, proprietarul celui mai șovinist ziar) în urma unei plânsori, mă surprinde cu scrisoarea următoare:

Stimate d-le avocat!

»Noi amândoi de mult ne cunoaștem și — pot zice ne cinstim de multă vreme. D-ta ești un membru folositor al societății noastre, dar totodată îți iubești neamul, ceea-ce în ochii mei îți servește numai spre cinste.

»Nime nu defaimă partidul moderat; azi însă lumea nu se încrede în el, deoarece moderații în politică ajung totdeauna la rolul grăuntelui dintre pietrele morii.

»D-ta ești un român și un patriot, dovadă că aceste două idei încep foarte frumos alături.

»D-ta nu ești moderat fiindcă ești bun patriot, ci ești bun patriot, fiindcă faci parte din partidul moderat. Din fire ești echitabil, drept și iubitor de muncă cinstită, în urma căror însușiri nu poți face parte din alt partid, decât din cel moderat. Dacă ai voi să faci parte din alt partid, ar trebui să te lapezi de aceste însușiri bune și frumoase, sau să le amuțești în internul d-tale. Știi bine că aici în Ungaria este numai spre folosul românilor, dacă posed limba maghiară, deci nu poți zice că contele Apponyi desnaționalizează pe români prin școala. Și nu poți zice, când vezi că prelații români vin în conflict cu Apponyi nu din pricina, că se propune religia în limba maghiară în școlile române, ci pentru că se propune religia în limba română, școlărilor maghiari, cari nu știu românește.

tolita sa sete de a ceti necontenit, primele sale încercări de scriitor, ferite cele aștepta an de an cu atâta dor de ducă spre casă și se înțelege, apoi iarăși alergările lui pasionate și sburdalnice prin pădure, contopirea lui totală cu ea, ziua când a pușcat prima căprioară și toate acestea atât de fidel, de natural și senin, că sufletu-ți pluteste parcă într-o feerie fericită. Cu primul său amor de băiat se termină frumoasa »Cartea a copilăriei«, la care se sperează, că are să-i urmeze mai târziu »Cartea tineretei«.

»Cartea copilăriei« lui Ganhofner este un op, în care se reoglindește natura pădureii, în care liber de orice sentimentalism morbid, se preamărește iubitoarea lui mamă ca atare, precum și ca nevasta credincioasă a unui forestier, o carte din care răsună atât de sonor nimerita apreciere a altruismului sincer al unui forestier inteligent, în desăvârșită armonie cu respectul de tată, un op abundent în humor senin și înțelepciune optimistă a vieții și în simburile său totdeauna o carte de lauda și valoarea pădureii, opul unui poet al pădurii binecuvântat de Domnul, op care în contrazicere cu timpul nostru și cu s'abiciunile sale este așa de purificator, că orice om human nu poate dori mai mult decât să fie cetit și răscetit de tânăr și bătrân.

Doar chiar și morala bisericilor naționale e, ca religia să se propună în limba pe care o pricep școlarii. Ungurii gr. orientali și gr. catolici însă nu pot fi părtași în țara lor de această libertate! Sunt chiar și prelați, episcopi și metropoliți, membrii ai casei magnaților, cari nu știu limba maghiară.

»Articolii din Lugoș — apostrofați în scrisoarea d-tale — mărturisesc, că au apărut cu știrea mea. Tanta mi-a fost să dau prilej publicului să vadă că și între noi există asemenea intranșigienți. Convingerea mea e, că aceștia-s chemați să înfrângă pe extremii români și numai atunci o s'ajungă timpul partidului moderat. Până atunci însă moderația înțeleaptă nu va fi în stare să poarte lupta cu agitația nebună. Noi amândoi însă pururea ne vom înțelege și ne vom cinsti. D-ta-ar trebui să scrii în ziare maghiare despre articolii dela Lugoș, ci în cele române; trebuie să arăți, că astfel de păreri provoacă acțiunea agitatorilor și a medicilor din România. Iritând pe maghiari contra românilor provoacă o luptă, a cărei pustiiri sunt sigure și în urma căreia abia vor putea trage foloase ambele părți. Publicul ziarului meu îl poți lăsa cu liniște și cu încredere în grija noastră. Dacă d-v. moderații în modul acesta veți porni lupta în contra extremilor, vom afla totdeauna prilej să facem cunoscute nuzințele curate și patriotice ale d-v. publicului nostru. Natural că s'a ivit trebuința să faceți cunoscute și publicului maghiar nuzințele d-voastre, până ce însă dincolo de Carpați nu vor înceta cu uneltirile: nu ne putem ține de dat riniță să înfrânăm pe șovinistii noștri mai infocași. Ba tocmai dimpotrivă ținem cu cale să-i facem ca câte-odată să s-audă și glasul lor. Să nu mai lungesc vorba, te rog s'i primești această scrisoare ca semn de simpatie și cinste, ce am avut totdeauna față de d-ta și pe care vreau să ți-o păstrez și în viitor.

Pentru lămurirea chestiilor sulate prin scrisoarea de sus, citez din cuvânt în cuvânt și răspunsul meu:

Ilustre domnule!

»Primind scrisoarea d-v., și văzându-vă pornirea bună, cu care mi-ați onorat și cinstit neînsemnata persoană, îmi țin de datorință să vă răspund. Dați-mi deci voie să reflectez la unele păreri exprimate în scrisoarea d-v., pentru că să împărtășiu unele nedumeriri și păreri greșit înțelese de d-v., ceea ce mult mă neliniștește.

»Astfel aprecierea ordonanțelor de limbă ale contelui Apponyi. Tot omul cu mîntea sănătoasă ține ca lucru foarte natural, ca atât școlarii de limba maghiară, cât și celor maghiarizați să li-se propună studiile în limba maghiară, deci n-avem ce discuta din punct de vedere pedagogic.

»Episcopul gr. cat. din Oradea nu din pricina aceasta se împotrivesc ordonanțelor, ci din punctul de vedere al ordinei liturgice.

»Cu totul altfel stă lucrul cu ordonanța trimisă metropolitului din Sibiu, care nu se referă la școlarii de limba maghiară, ci la cei români. În privința aceasta recomand atențiunii ilustrității Tale cele exprimate în articolul meu apărut azi în ziarul »Alkotmány« cu privire la această chestie.

»Fără îndoială ar fi o inconveniență dacă episcopii n-ar cunoaște și limba maghiară; eu însă între ai noștri nu cunosc episcop, ba chiar nici om inteligent, care n-ar poseda limba statului.

»M-a surprins foarte și m-a atins neplăcut, că articolii amintiți au apărut cu știrea Ilustrității Tale.

»Mai mult însă mă deprimă faptul că ziarul d-v. a denegat publicarea apelului patriotic și plin de intenții bune al d-lui profesor G. Alexici, denegându-i prin aceasta apărarea neamului său românesc, apărare care e îndreptățită și o aștepte fiecare om cinstit, nu numai dela prieteni, ci chiar și dela contrarul său loial.

»Explicarea acestei anomalii surprinzătoare, publicarea articolilor apostrofați cu știrea Il. Tale, de loc nu mă mulțumește, pentru că o experiență de mulți ani m-a convins, că pe omul îmbătat îl poți trezi din beție numai cu apă rece și nici decum cu beuturi alcoolice, deci remediul radicalismului naționalist nu poate fi șovinismul maghiar, ci numai moderația sănătoasă. Astfel de articoli nu liniștesc, ci din contră justifică amarăciunea naționalităților, potențează numai agitația lor, îngreunându-ne situația. De-ai ceti Ilustre Domnule zierele române, văzând indignația stărnită de acești articoli: mi-ai da dreptate.

»Un soț de principii român, om de frunte provocându-se la acest articol, mi-a denegat și sprijinul zicând: Este o sina-

măgire să mai visezi de pace și înțelegere cu asemenea oameni.

»Și în zierele române am propovăduit pacea, în tocmai ca și în cele maghiare; că am ajuns la un rezultat atât de slab, este a se mulțumi mai cu seamă turburătorilor de pace, ca Réz Mihály și Földváy-Feldburg Béla, cari au încercat să stingă focul aprins cu petrolu.

»Noi moderații numai cu ajutorul loial al conșolilor noștri maghiari putem paraliza aberațiunile persoanelor apostrofate; durere, stricătorii păcii mână apa chiar pe moara extremilor, iar pe noi ne strivesc.

»Deci dar, Ilustre d-le, dacă ne ești prieten sincer, de ceea ce n-am drept să mă îndoiesc, Te rog să ne dai prilej, ca în fața inzulterilor să ne putem apăra.

(La această scrisoare nu am primit răspuns).

N-a mai primit răspuns d-l Babeș și totuși nu se mai desmeticește. Sărmanul Odiseu! — Red. G.

Sinodul dela biserica Sf. Nicolae.

Alaltăeri, Duminecă, s-a ținut la biserica Sf. Nicolae din loc, Sinodul extraordinar anunțat, sub prezidenția d-lui asesor konzistorial Mateiu Voileanu, în calitate de comisar konzistorial. La ordinea zilei a fost numai salarizarea slujbașilor bisericești. La orele 10:45 s-a deschis sinodul. Bărbați de încredere au fost aleși d-nii: Andreiu Lupan și Dumitru Lupan, iar secretar d-l Nic. Furnică.

După cetirea ordinelor konzistoriale, se citește raportul comitetului, care propune, ca sinodul să primiasc salarizarea așa cum a fost proiectată de comitet. Luând cuvântul mai mulți membri, sinodul hotărâște, că fiind vorba numai de salarizarea slujbașilor bisericești, sinodul să nu se ocupe de astădată și cu salarizarea personalului dela școala froebeliană, care nu aparține slujbașilor bisericești. Luându-se în desbatere specială raportul comitetului, la punct 1, salarizarea preoților, Sinodul hotărâște ca fiecare preot actual, cât timp este în viață, să primească, pe lângă salariul fundamental de 2400 cor. încă 800 cor. Se primește apoi propunerea d-nului Arseniu Vlaicu, ca în procesul verbal să nu se zică »sistemizare de salarii« ci: »această ameliorare formează adaus la salariul fundamental«.

La punct 2, sinodul ridică pentru preoți cuincueniile, fixate de comitet în raportul său cu 240 cor., la 400 cor. Un preot însă nu va putea beneficia mai mult decât de 5 cuincuenii.

În ce privește salariul celorlalți slujbași bisericești, sinodul fixează pentru cantori pe lângă salariul fundamental de 1200 cor. încă 5 cuincuenii de 10%, din salariu în loc de suma de 200 cor. propusă de comitet ca ameliorare; pentru clopotar pe lângă salariul fundamental de 600 cor. o ameliorare de salarii în sumă de 200 cor. și tot această sumă și pentru eclesier.

La urmă, d-l Arseniu Vlaicu propune, ca parohului primar, pentru purtarea oficiului parohial, să i-se dea 600 cor. Sinodul primește cu unanimitate.

Atât ameliorarea salariilor preoților cât și a celorlalți slujbași ai bisericii, sinodul le-a primit aproape pe toate cu unanimitate, dând dovadă membrii sinodului, că recunosc și știu răsplăți și în acest mod munca și meritele.

Un sinod care într-o scurtă durată a adus frumoase concluse!

Convocare.

P. T. membrii ai societății române de diletanți »Progresul« din Făgăraș sunt invitați a participa la *adunarea generală ordinară*, ce se va ține Duminecă în 20 Februarie nou 1910, în sala școlii gr. or. din Făgăraș la 2 oare p. m.

O b i e c t e:

1. Deschiderea ședinței.
 2. Raportul comitetului.
 3. Raportul cassarului.
 4. Alegerea comisiunilor pentru censurarea rapoartelor și înscrierea de membri noi.
 5. Reorganizarea societății pe un nou period de 3 ani.
 6. Inchiderea ședinței.
- Din ședința comitetului, ținută la 30 Ianuarie 1910.

Dr. Ioan Șenchea, Matei C. Jiga,
președinte. secretar.

STIRI.

— 19 Ianuarie v.

o femeie adevărată. În »Serământorul« un necunoscut scrie despre fericita Ad. Tăslăuanu:

»Telegraful ne a adus știrea cea tristă.

La Sibiu s-a stins în puterea vârstei, numai de treizeci și trei de ani, femeia distinsă, care a fost scriitoarea modestă, dna Adelina Tăslăuanu, născută Oltoanu.

Scrierile Adelinei Tăslăuanu, care iscălia cu pseudonimul A. O. Maior, după cum și era o vrednică scoborătoare a lui Petru Maior, se adresează sufletelor de copii și sunt o adevărată comoară de bunățate și gingășie, precum gingașă și bună a fost și ființa aleasă care le-a scris.

Prin »Biblioteca copiilor și a tinerimei« editate de revista »Luceafărul«, care ajunsese la al cincilea volum, va rămânea trăind în inimile tinere numele Adelinei Tăslăuanu drag impletit din floarea vișilor și al ciresilor.

În revista sibiană numele ei îl mai înfrumusețăm sub traduceri frumos făcute din Björnson (Synnöve Solbakken), Tolstoi (Cum s-ajungi la fericire), sub cronică și dări de seamă scrise cu deosebit bun simț.

Scriitorul acestor rânduri a cunoscut-o din copilărie. La Craiova mai întâi, în anii tineri, ca studentă harnică. Apoi la Sibiu, pe cărarea dintre arini; la »Luceafărul« soția iubitoare și prețioasă mână de ajutor redacției. Pe urmă la Râșinari între orfanii sorii și cumnatului ei Barcianu, — soră și mamă totdeauna. Ca prietină bună asemenea a știut-o cunoaște. Adelina Tăslăuanu înfrumusețea marile însușiri ale românei inteligente, care știe deopotrivă să fie a familiei și a neamului. Fieea ei veselă și deschisă n-o întunecase încă umbra boalei ce pândia urmăriindu-i avântul.

Dar de un rând de vreme viața ei se desfășurase un chin. Boala îi rodea inima, tot ce avea mai delicat...

La 8 Ianuarie, în sfârșit, veni moartea de culesse acest suflet rar, presărând jalea printre rude, între românii sibiieni și printre prietini.

Amintirea-i blândă n-o să se răcescă niciodată, însă, între noi.

Odihnească-se.

Redacționale. Cu ziua de astăzi scapă din închisoarea dela Seghedin, redactorul nostru d-l Victor Branșe, terminând înalta lui pedeapsă de 3 luni. Cea de a doua, de 6 luni, va avea s'o facă mai târziu. Așteptăm cu drag sosirea celui mai vechiu, mai statornic și mai neobosit redactor și prietin al nostru.

Tot cu ziua de azi se mai face o mică schimbare la ziarul nostru. De-acuma ziarul va fi semnat de d-l Ioan Spudercu.

Daricna romanului. Colecta rânduie în Arhidieceza noastră în favorul bisericii din Cluj, a fost bogată, acum cu ss. sârbători. S-a adunat și suma ce mai resta din mila a doua și s-a mai adaus și mila a treia. Am în vesele să putem înregistra colectarea și a celei de-a patra. (»U-a«).

Gazetar și deputat. După ședința de schimbări a dietei gălățiene s'a produs între redactorul Demianczuk și dep. Staruch o încăierare din cauză că Staruch îl ofendă pe primul de tot grav. Demianczuk s'a ales cu o rană gravă. În ședința de ieri dep. Staruch s'a prezentat armat cu un revolver. Contra acestuia s'a făcut arătare, cerându-se urmărirea sa.

O serată despre care nu s'a scris nimic. — Tinerimea academică din Blaj a dat în presara anului nou o foarte reușită serare. S-a r' marcat deosebi »Overtura« din Erculeanu cântată la pian cu rară precizie de d-șoara Geni Deac, acompaniată de maestrul Mureșianu, și splendida cântăreasă — melodramă a d-șoarelor Rozica Căpușan, Lucia Mureșianu, și Irina Nistor. Atât predarea, cât și costumele celor trei moze a fost la înălțime artistică. Atât ar fi trebuit măcar să remarcă corespondenții ziarelor noastre, cari sunt așa de numărători, când e vorba de pomenirea Blajului. Se cuvenea măcar un cuvânt de mulțumită d-șoarelor pentru esecenta lor pre-

stațiune și maestrului Mureșianu, care a jertfit timp și osteneală pentru reușita acestei serate. Avem convingerea fermă, că dacă serata aceasta s-ar fi dat în Sibiu, ori Brașov (? Noi aci suntem învinuți tocmai, că nu facem zama destul de lungă), ai fi cetit prin toate jurnalele rapoarte lungi și elogioase, ca despre un prea important eveniment cultural. Se va mira cineva atunci, dacă pe viitor d-șoarele noastre nu-și vor mai da concursul lor la reușita astorfel de serate, când în loc de cuvinte de încurajare nu aud decât hule? »E îndreptătită, desigur aceasta jalbă, a »Unirei« dar ne luăm voe a fi mai încrezători în statornicia debutantelor. Marea iubire de artă a lor nu poate fi condiționată de reclamă).

Meetingul catolicilor din Austria.

»Reichspost« din Viena aduce știrea, că ținerea meetingului al VIII. al catolicilor din Austria este asigurată. Acest rezultat este de atribuit stăruinței comitetului diecesan din Brixen (Tirol), care a reușit să determine pe factorii competenți ca să părăsească ideea, de a ținea acest meeting la Viena, — după cum fusese proiectat, dar care proiect a fost frustat toamna trecută în urma agitațiunilor cehilor — și să se mulțumească ca să-l țină la Innsbruck. Meetingul se va ținea în luna lui Septemvrie și preparatiunile pentru reușita lui au început cu multă activitate.

»Cordiana« institut de credit și economii *Fofidea*, cu filială în Agnita, a încheiat bilanțul pro 1909 cu un profit de 14.900 cor.; »Cordiana« are capital soc. de 120.000 cor., fondul de rez. 32.000 cor., depuneri 285.000 cor., active 685.000 cor.

Bustul lui Eminescu. Sculptorul bucovinean premiat la expoziția statului din București, d-l Archip Roșca, profesor la gimnaziul din Suceava, a terminat un bust al poetului Eminescu. Problema destul de grea de a face bustul după fotografie, i-a reușit artistului pe deplin, după aprecierea acelor persoane, dela noi, cari l-au cunoscut pe poet în persoană. Il vedem în floarea vârstei, cam pe la 1883, când geniul său ajunsese cuibă desvoltări. E un eveniment însemnat acesta, când ne gândim, că dintre busturile bărbaților noștri mari abia avem astăzi în comerț bustul lui Alexandru și al lui Ștefan cel Mare. Si bustul acesta al lui Eminescu e merit că fie răspândit în cercurile cele mai largi. Un bust în ghips în care me naturală costă 40 cor., iar mai mic (30 cm.) 15 cor. Donatorii să binevoiască a se adresa la artist Suceava.

Apollo-Bioscop. Miercuri și Joi: Munții Piemontului. Patinaj în Budapesta. Sporturi în Suedia (studii). Hoți moderni. Pungașul la vânătoare. O pilm ace prin lună. (umor) Femeia ca postitor. După cutremurul din Messina (drame). Idi în Veneția (după natură).

Miercuri se vor da reprezentații la 2^{1/2}, 4, 6 și 8 ore.

Avis! M. Radu, croitor Cluj, strada Jokai 2 își reconstruie atelierul său de croitorie pentru damii.

Să ne cunoaștem!

— Societatea științifică-literară »Arhiva« și Societatea de științe din Iași. — Societățile de științe din București.

(Urmare.)

Societatea de științe din Iași.

Cățiva profesori universitari în frunte cu d-l Petru Poni ca președinte și Dr. Dragomir Hurmuzescu ca secretar, în Septemvrie 1900 scot un volum, cuprinzând 9 ucrări originale sub titlul »*Annales Scientifiques de l'Université de Iassy*«

În Octomvrie 1901, acest grup de profesori și oameni de știință, se constituie în »Societatea de științe din Iași«, continuând cu mare zel publicarea »Analelor«.

Până în anul 1907—1908 au continuat, fără întrerupere, publicarea, ajungând până la tomul V, fascicula II,

Membrii societății (în în fiecare an mai multe ședințe, în cari se discută atât mersul societății precum și diferite comunicări și experiențe, cari urmează să fie introduse în coloanele publicației).

Din 1900 până la 1908 inclusiv au publicat articolele din

I. Matematică.

G. G. Longinescu.
A. M. Mănescu,
C. Nicolau,
D. Pompeiu,
Stoenescu-Dunăre.

II. Fizică.

Dragomir Hurmuzescu,
E. Severin,
G. G. Gheorghiu,
N. Patriciu.

III. Fizică-chimie.

G. Bogdan,
G. G. Longinescu.

IV. Chimie.

P. Poni,
N. Costăchescu,
C. Șumuleanu,
E. Severin.

V. Mineralogie și Petrografie.

V. Buțureanu,
Th. Nicolau,
D. Cădere.

VI. Zoologie.

P. Bujor,
Leon C. Cosmovici,
C. Chirica,
I. A. Scriban,
C. N. Ionescu,
Elena Lupu,
Eug. Simon,
I. Borcea,
I. V. Luca,
E. L. Russu.

VII. Botanică.

Al. Popovici,
I. C. Constantineanu,
M. Stamatin,
G. Macovei,
I. Scriban.

VIII. Geologie.

I. Simionescu,
R. Sevastos,
G. Macovei,
D. Cădere,
Agricola Cardaș.

IX. Științe medicale.

Dr. M. Riegler,
Dr. Socor,
C. Brăileanu,
Dr. Bothezat.

Știrea și revistele și publicațiile ce se primesc în schimbul »Analelor«

»Laboratorium & Museum«, Berlin.

»Annales Muséi Naturalis Hungarici«, Budapesta.

»Természetről Füzetek«, Ibid.

»Magyar Botanikai Lapok«, Ib.

»Bulletin de la Société Sc. et Méd. de l'Onest«, Rennes.

»Bulletin du Muséum d'Histoire Naturelle«, Paris.

»Revue de l'Institut Catholique«.

»Annales de l'Université de Lyon«.

»Studi Sassaressi dell' Università de Sassari«.

»Jurnal Russcayo Fizico-Chemi ces-cago Obstetwa«.

»The geological Institution«, Upsala.

»Bulletin of the Lloyd Library«, Cincinnati, Ohio.

»Missouri Botanical Garden«.

»Study from the Yale Psychological Laboratory«.

»Annales de la Universidad Central« Venezuela.

»Bulletin de la Société géolog. de France«.

»Rendiconti e statuti della Reale«.

»Academie della Scienze«, Bologna.

»Mathem. Naturwissensch. Mitteilungen«, Stuttgart.

»Industries Chimiques«, Paris.

»The Geory Washington Universites Bulletin«.

»Buletinul Societății de Științe«, București.

»Buletinul Societății de medici și naturaliști«, Iași.

»Școala«, Cernăuți.

»Petroleum Român«, Câmpina.

»Buletinul Societății Politehnice«, București.

Bibliografie.

A eșit de sub tipar broșura

»Diagnoza«

studiu asupra situației politice a românilor din Ungaria de

Dr. Emil Babeș,

Budapesta 1910 în editura autorului. Se poate comanda pe lângă trimiterea anticipativă (prin mandat postal) a prețului la adresa autorului (Budapesta IV gr. Ká-

rolvi utca 14). Broșura se află și la librăriile mai mari din provincă. Prețul unui exemplar: (inclusive postporto) pentru Austro Ungaria 3 cor., pentru România și străinătate 4 lei.

Valoroasele cărți ale savantului canonic Dr. Augustin Bunea :

1. »Mitropolitul Dr. Ioan Vancea de Buteasa«, schiță biografică, Blaj 1890, 20 fileri.

2. »Cestiuni din dreptul și istoria bis. române unite«, Blaj 1893. Partea I. 269 pag. 2 cor. Partea II. 400 pag. 8° 1 cor. 50 fil.

3. »Istoria scurtă a bisericii române unite cu Roma«, în Șematismul Arhidiecezei de Alba-Iulia și Făgăraș pe anul 1900, costă 8 coroane,

4. »Episcopii P. P. Aron și Dionisiu Novacovici«, sau Istoria Românilor transilvăneni dela 1751 până la 1764, Blaj 1902. Prețul 4 cor. 50 fileri.

5. »Discursuri, Autonomia bisericească, Diverse«., Prețul 5 coroane.

6. »Ierarhia Românilor din Ardeal și Ungaria« 3 coroane.

7. »Mitropolitul Sava Brancovici« 1 cor. 50 fileri.

8. »Amintirea lui T. Cipariu« 50 fil. Se află de vânzare la Librăria Seminarului din Blaj și la toate librăriile românești. 8—10

Invitări.

»Concordia«, reuniune gr. cat. de cântări din Oravița-română va da o reprezentație Duminecă la 6 Februar n. Se va juca »Mireasă pentru mireasă«, comedie în trei acte de I. Vulcan. — Dans.

Inteligenta (??) română din Dobra aranjază (?) în 12 Febr. st. n. 1910 o petrecere în sala hotelului »La Husariu«. Venitul curat se destinează »Asociațiunii« desp. Dobra. Muzica lui Gogi din Orăștie

Casina română din Beiuș are onoare (se zice mai frumos: își ia voia a Vă...) a vă invita la balul ce-l va da Sâmbătă în 12 Februarie st. n. 1910 în salele localității proprii. În patză se vor juca »Călușerul« și »Bătuta«.

Corul bisericii gr. or. rom. din Deva va da un concert în favorul bisericii gr. or. din loc la 6 Februarie st. n. 1910, în »Reduta« orașului. — Dans.

ULTIME ȘTIRI.

Budapesta, 1 Febr. Camera va fi convocată și disolvată înainte de 24 Martie, deoarece ziua aceasta e sârbătoare mare Joia verde.

Székelykeresztur, 1 Febr. Adunarea tuturor alegătorilor sub pres. lui Ugron a votat încredere lui Tisza pentru atitudinea lui în Camera magnaților, și speră că va putea realiza intențiile sale patriotice.

Viena, 1 Febr. Rezultatul alegerilor engleze până acum: 271 unioniști, 273 liberali, 40 partidul muncii, 70 irlandezi, 9 irlandezi independenți. Mai sunt a se face alegeri în 7 cercuri. Unioniștii au câștigat de tot 105 mandate.

Paris, 1 Faun. Apele de pe strada încep a scădea încet. încet; cam 20 cm. la zi. Poliția însă numai cu greu poate apăra avutul oamenilor. Din toate părțile lumii sosesc ajutoare. Până și parlamentul otoman a votat 50.000 lire.

Proprietar: Dr. Aurei Mureșianu.

Râm.

Redactor respons.: Ioan Spudercu.

Dr. STERIE N. CIURCU.

VIII Kochgasse Nr. 29 — Viena

Consultațiuni

on celebritățile medicale, cu specialiști din facultatea de medicină din Viena.

Telefon nr. 17065.

„ARDELEANA“

instituit de credit și economii, societate pe acții în Orăștie.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai „ARDELEANEI“, instituit de credit și economii, societate pe acții în Orăștie, Szászváros se convoacă la

a XXIV-a adunare generală ordinară,

care se va ține în 15 Februarie 1910 st. n. a. c. la 10 oare a. m. în localul institutului, pe lângă următoarea ordine de zi:

1. Deschiderea adunării, numirea notariului și a doi scrutinători;
2. Raportul direcțiunii, bilanțul anual și raportul comitetului de supraveghiere;
3. Stabilirea bilanțului, distribuirea profitului și votarea absolutoriului;
4. Alegerea a trei membrii în direcțiune;
5. Propuneri intrate conform statutelor;
6. Dispozițiuni pentru verificarea procesului verbal.

Domnii acționari cari doresc a lua parte la această adunare generală în persoană sau prin plenipotențiați, sunt rugați a și depune actiile și documentele de plenipotențiere la cassa institutului cel mai târziu până în 14 Februarie n. a. c. Acții și documente de plenipotențiere se pot depune și la următoarele institute de credit: „ALBINA“ în Sibiu — Nagyszeben, „Cassa de păstrare“ în Săliște—Selistye, și la „Crișana“ în Brad.

Orăștie—Szászváros, la 27 Ianuarie 1910.

Direcțiunea.

Bilanț cu 31 Decembre 1909.

ACTIVE:			PASIVE:		
	Cor.	fil.		Cor.	fil.
Cassa	80273	19	Capital societar	1000000	—
Giro-conto	64552	03	Fond de rezervă. . . K 300.000.—		
Cambii de bancă . . . K 2 403.898.01			Fond special de rezervă. „ 406 489.49		
Cambii cu acop. ipot. K 1.160 528 44	3564426	45	Fond de penziuni . . . „ 110.495.14	816984	63
Imprumuturi hipotecare K 944 149.97			Depuneri	3032672	43
Impr. ipot. cu anuități K 177.383 04	1121533	01	Reescont	1028819	—
Obligațiuni cu chizeși	191611	—	Lombard	132000	—
Conturi curente cu acoperire	280595	22	Conturi curente	112936	76
R. Kaes și întreprinderea electrică.	454448	11	Imprumuturi hipotecare cedate.	75263	90
Efecte publice	346695	—	Depozit de cassa	19714	28
Realități K 187 193.89			Diversi credituri	10605	39
după amortizare. . . K 2.123 81	185070	08	Interese anticipate și tranzitorii.	110743	67
Efect, și realit. fondului. de penz.	110495	14	Profit curat	122699	73
Mobilier K 8 814.05					
după amortizare . . . K 1 314.05	7500	—			
Diversi debitori	32738	14			
Acționari	11262	48			
Interese tranzitorii	11238	94			
	6462439	79		6462439	79

Profit și Pierdere.

DEBIT:			CREDIT:		
	Cor.	fil.		Cor.	fil.
Interese:			Profit transportat	2560	55
Pentru fondul de rezervă K 4.305.56			Interese:		
„ depuneri . . . „ 137.435.1			dela imprumuturi camb. K 194.799.93		
„ reescont . . . „ 55.337.06			impr. camb. cu acop. h. „ 78.284 73		
„ Imprumuturi cedate „ 4.460.47			imprumuturi hipotecare „ 64 842 44		
„ emisiunea nouă K 15.693.43	217231	93	impr. hip. cu anuități „ 9.989.20		
Spese:			imprum. p. oblg. cu car. „ 19.841.88		
salare și bani de cuartir. K 28 952.47			efecte publice „ 13.389.97	387088	30
marce de prezență . . . „ 2.190.—			conturi curente K 5.840.15	28670	64
spese generale și chirii „ 17 289.86	48432	33	Venitele întreprinderi electrice	6582	20
Contribuție:			Chirii		
directă K 18.956.39					
de 10% după int. de de . . . 13.743.54	32699	93			
Amortizări:					
din realități K 2.138.81					
„ mobilier „ 1.314.05	3857	77			
„ spes. de fond. a fil. „ 199 91	122699	73			
Profit curat	4 4901	69		424901	69

Orăștie, la 31 Decembrie 1909.

I. I. Lăpădatu m. p., Direcțiunea Simeon Vlad m. p.,
dir. ex-ec. tiv. contabil

Dr. Ioan Popu m. p., preș. Const. Baicu m. p. I. Benga m. p. Dr. R. Dobo m. p. I. Lazaroiu m. p.,
Dr. S. Moldovan m. p., Elie Popovici mp., Nic. Vlad mp.,

Subsemnatul comitet de supraveghere am examinat conturile prezente și le-am aflat în ordine.

Orăștie în 27 Ianuarie 1910

Ioan Popoviciu mp., preș. P. Herlea mp. I. Moța mp., V. C. Osvadă mp., Sim. Corvin jun. mp.

»Romana«

este titlul broșurei, care a apărut în editura tipografiei A. Mureșianu, cu descrierea și aplicarea dansului nostru de salon.

„Romana“ dans de colină în 5 figuri. Descrișă și explicată împreună cu muzica ei, după compunerea ei originală. Cu-o introducere („în loc de prefață“) de Tinutul din Dumbrău Popa. — Tipografia Aurel Mureșianu, Brașov 1903.

Broșura este în cuart mare, hârtie bună și tipar elegant, cu adăușul unei cole de note (muzica „Romanei“ cu explicări) și costa numai 2 cor. 50 bani (plus 5 bani porto-postal) pentru România 3 lei.

„Romana“ se poate procura de la tipografia A. Mureșianu, Brașov.

Publicațiune.

Pentru darea în întreprindere a lucrărilor de canalizare dela școlile centrale gr. or. române din Brașov se va ține Sâmbătă în 6/19 Februarie 1910 la 4 oare după amiază în cancelaria Eforiei licitațiune cu ofertă închise.

Planurile și condițiunile să poată vedea în cancelaria Eforiei școlare în fiecare zi de lucru în oarele de birou dela 9—12 a. m. și dela 3—6 p. m.

Oferenții își vor înainta ofertele lor închise și provăzute cu un vadiu de 10% până cel mai târziu în 6/19 Februarie 1910 la 4 oare p. m. Ofertele înaintate mai târziu și supraofertele nu se iau în conziderare.

Brașov, în 9/22 Ian. 1910

Eforia școlilor centrale gr. or. rom. Brașov. (3—5)

Picături de stomac BRADY:

provăzute cu marca Sfta Maria dela Mariaczell, căror poporului le zice picături de stomac de Mariaczell, s au valorat de 30 ani ca cea mai bună doctorie cu efect minunat la durere de stomac, ardere și sgârșiri de stomac, infundare, durere de cap, vomare, nesomn, lipsă de sânge, etc

Se capătă în toate farmaciile. — O sticlă mare 1 cor 10 fleri, o sticlă mică 80 fleri. 6 sticle cu 5 cor. 3 sticle mari cu 4 cor. 50 fl. trimite franco producătorul

C. BRADY, farmacla „König von Ungarn“, Wien, I. Fleischmarkt I.

Grijii sa fie marca Fecioara Maria dela Mariaczell, pe pachetarea roșie și subscrierea de pe chipul de alături.

Avis.

Sunt de vânzare un aranjament de prăvălie lucrat masiv acomodat pentru un magazn de coloniale, care constă din un raft cu 124 lădițe, pupitru, rafturi deschise și alte dependente.

Prețul 700 coroane. Plata se poate face și în rate. Tot acolo se caută de cumpărat lucruri necesare pentru o butică cu beuturi împreună cu 10—15 butoiașe de 15—20 litre conținut.

Informații se pot lua dela d. Karl Hann în Șercaia com. Făgărașului.